

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **M. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2006, č. j. 63 Az 74/2005 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 5. 2005, č.j. OAM-893/VL-07-12-2005. Citovaným správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb.

Kasační stížnost podal žalobce z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., k věci však nic konkrétního neuvedl. Požádal pouze o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočnicka pro řízení do blíže neurčeného jazyka, též o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti. Závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 7. 7. 2006 Krajský soud v Ostravě žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Následným usnesením ze dne 9. 8. 2006 pak Krajský soud v Ostravě žalobce vyzval, aby si zvolil advokáta, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a kasační stížnost doplnil o konkretizaci důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 18. 8. 2006 a jmenovaný na ně nijak nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání, jeho žádost o ustanovení advokáta pro zastupování řízení o kasační stížnosti byla zamítnuta a žalobce sám si zástupce pro řízení o kasační stížnosti nezvolil. Nedostatek povinného právního zastoupení je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však postupem dle ustanovení § 108 s. ř. s. odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl. Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti žalobce o ustanovení tlumočnicka, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo, stejně tak nerozhodoval o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť tento účinek nastává přímo ze zákona, konkrétně z ustanovení § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. června 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

